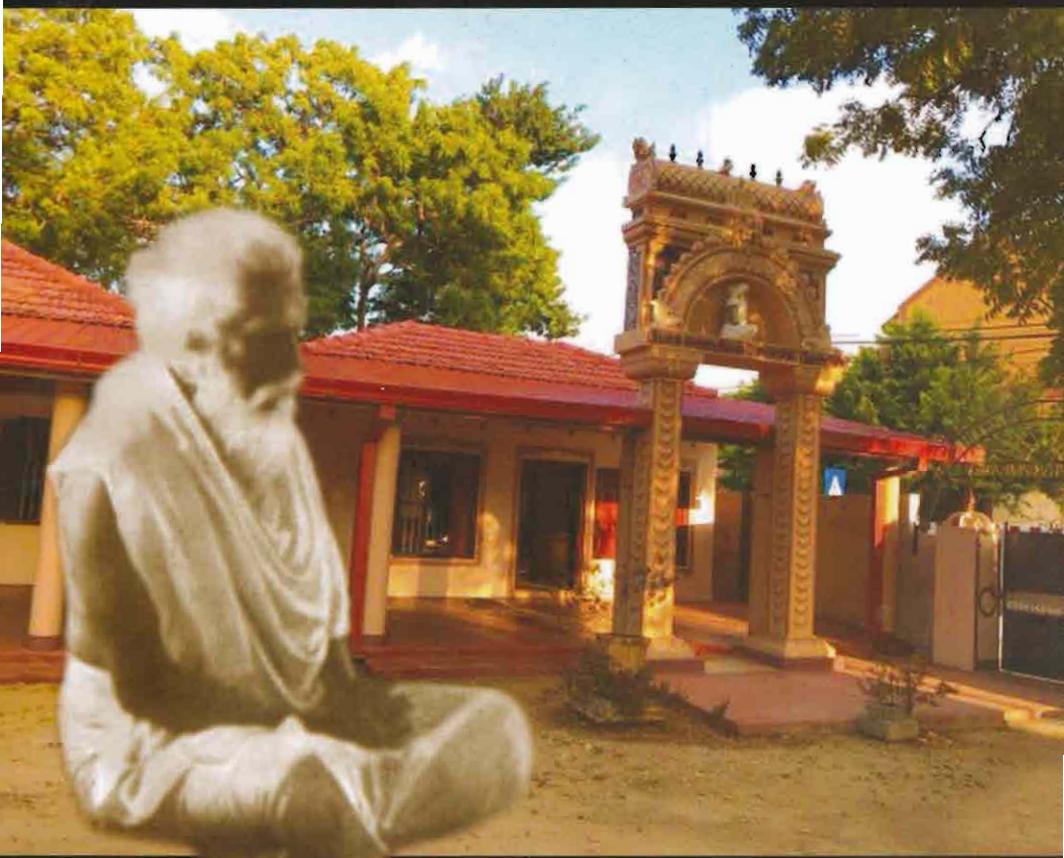

தவத்திரு யோக சுவாமிகள் வரலாறு

தவத்திரு யோகசுவாமிகளின் 53^{வது}

குருபூசை தின வெளியீடு

06.04.2017

வெளியீடு

செவ்வி. யோகபூஷணி விநாசித்தம்பி

(ஔவ்வு நிலை ஆசிரியை)

யோக சுவாமிகள்

அமரர். வினாசீர்த்தம் சிவர்களுக்கு எழுதிய திருமுகம்

உ
உய்யு

நீ உய்யுய்யு, மெய்யுய்யு,
 யுத்தியுய்யு. அடி கெய்யு
 நீ ஆத்மா. ஆதமாடுகொடு
 மெய்யுய்யு. ஆத 4 கெய்யு
 உய்யுய்யு உய்யுய்யு உய்யுய்யு
 திருமுகம் உய்யுய்யு உய்யுய்யு
 உய்யுய்யு உய்யுய்யு உய்யுய்யு
 உய்யு. ஆதமாடு உய்யுய்யு
 உய்யுய்யு. திருமுகம் உய்யுய்யு
 உய்யுய்யு உய்யுய்யு உய்யுய்யு
 உய்யுய்யு. உய்யுய்யு
 உய்யுய்யு உய்யுய்யு உய்யுய்யு
 உய்யு

மகா வாக்கியங்கள்

ஒரு பொல்லாப்பு மில்லை
எப்பவோ முடிந்த காரியம்
நாம் அறியோம்
முழுதும் உண்மை

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை

“உலகமெல்லாம் இறைவன் சந்நிதானம் இறைவன் எம்மை விட்டு ஒரு போதும் பிரிந்திருந்ததில்லை. இனிமேல் பிரிந்திருக்கப் போவதுமில்லை” இறைவன் எம்மை விட்டு பிரயாதவராயிருக்கும் போது என்ன பொல்லாப்பு நிகழக் கூடும். பிறவி தோறும் செய்த பாவ புண்ணியங்கள் எம் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவாய் இருந்திருக்கின்றன. பக்குவகாலம் வந்து சற்குருவைத் தேடிச் சார்ந்ததால் ஒரு பொல்லாப்பு மில்லை.

எப்பவோ முடிந்த காரியம்

இறைவன் எம்மை விட்டுப் பிரியாதிருக்கும் போது எமக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் புதிதாக உண்டாவதில்லை. எப்பவோ முடிந்த காரியம். இதை மறவாது நினைந்து கொண்டிருக்கப் பழக வேண்டும். அதுவே நாம் செய்ய வேண்டிய வேலை. பேரின்ப வசப்பட்டிருக்கும் மனம் உலகப் பொருள்களைப் பற்றுவதால் உண்டாகும் சிற்றின்பத்தை நாடாது.

நாம் அறியோம்.

“நாம் இறைவன் சந்நிதானத்தில் வாழ்கின்றோம் என்பதை மறந்து எம்மாலும் ஏதும் ஆகுமென்று அகங்கரிக்கின்றோம். தானேயியற்றிய வலையில் தானே சிக்கிக்கொண்டு வெளியே போக வழியறியாது வெயிலிடைப்

பட்ட புழு போல் துடிக்கின்றோம். பெரிய மனக்கோட்டை கட்டுகின்றோம். கட்டிய மனக்கோட்டை எமக்கே வாய்த்த ஒரு சிறையாகின்றது. முன்னர் எத்தனை பிறவி எடுத்தோமோ நாமறியோம். இன்னும் எத்தனை பிறவிகளை எடுத்தெடுத்துழலுவோமோ நாம் அறியோம். இறைவன் எப்போது எவ்வாறு எம்மை ஆட்கொண்டருளுவானோ நாம் அறியோம். பின் நாம் அறிவது தான் என்னை, இறைவனை அறிய முயலாது நாம் அறியோம் என்று சும்மா இருக்க மாமெளனம் விழுங்கிவிடும். அதுவே வீடு”

முழுதும் உண்மை

“பல ஜென்மங்களிலும் அனுட்டித்து வந்த தவப்பயனால் இறைவனோடு இரண்டறக் கலந்து வீடு பேற்றை பெற்றனை. அங்கே நீயும் இல்லை உலகமும் இல்லை. வெளிமுகப்பட்ட போது மறுபடியும் நீயும் உலகமும் முளைக்கும், நீ உன் அனுபூதியில் உலகமும் நீயும் ஒடுங்குவதையும், திரும்ப இறைவனிடமிருந்து விரிவதையும் பார்க்கிறாய். ஆகவே சிவத்தையன்றி நீயும் உலகமும் இல்லை. எங்கும் சிவத்தையே காண். முழுதும் உண்மை.

இம்மகா வாக்கியங்களின் பெருமையை யோக சுவாமிகள் கொழும்புத்துறையில் ஒரு குடிசையில் அமர்ந்து அவரைத் தரிசிக்க வரும் அடியவர்க்கு எடுத்துரைத்தார். அவர் குறை அறிந்து அருள் புரிந்தார்.

முன்னுரை

ஈழம் செய்த அருந்தவப்பயனாக அவதரித்தருளிய கொழும்புத்துறை குருபரன் யோகசுவாமிகளது 53வது குருபூசைத் தினத்தில் (06.04.2017) அவருடைய வரலாற்றையும் உபதேசங்களையும் எடுத்துக் கூறும் ஒரு சிறு நூலை அவர்களின் பொற்பதத்திற்கு சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

யோக சுவாமிகள் கிளிநொச்சியில் வேலை பார்க்கும் நாட்களில் நீண்ட நேரத்தை சமய நூல்களை வேண்டிப் பாடமாக்குவதில் போக்கினார். சைவத் திருமுறைப் பாடல்களை நன்கு கற்றார். பிற்காலத்தில் இப்பாடல்களை பண்ணுடன் ஓதியும் ஓதுவித்தும் இன்புறுவார்கள். பெரும்பாலான திருக்குறளும் ஓளவை மொழியும் அவருக்கு மனனமாயின. தாயுமானார் பாடல்களையும், பட்டினத்தடிகளின் திருநூல்களையும் சித்தர் பாடலையும் கற்றனர். குரு நமசிவாயர் பாடிய நமசிவாய மாலையும் மனனமாயிருந்தது. பின்பு சுவாமியும் நற்சிந்தனையில் நமசிவாய மாலை பாடியுள்ளார். எங்கள் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் திருமுறைகளின் சொற்றொடர்கள் திருமுறைக் கருத்துக்கள் விரவியிருக்கின்றன.

1930ம் ஆண்டு புகையிரதப் பகுதியில் எமது தந்ையார் வேலைக்கமர்ந்த காலத்தில் யோகசுவாமிகளின் அழைப்பில் அவரைச் சந்தித்தார். இச்சந்திப்பு ஹப்புத்தளையில் இடம் பெற்றது. பின்பு சுவாமிகள் தந்தையாருடன் ஹப்புத்தளையில் தங்கியிருந்து சுவாமிகளின் திருக்கரத்தால் எழுதியதும் சுவாமிகள் சொல்லச் சொல்ல எமது தந்தையார் எழுதியதுமான பாடல்களும் நற்சிந்தனையில் உள்ளன.

இப்பாடல்களையே எமது தந்தையார் 70 ஆண்டுகளாக சொல்லி 92ம் வயதில் சிவபதம் அடைந்தார்.

1931ம் ஆண்டில் தீயத்தலாவையில் நில அளவைப் பகுதிக் கந்தோரில் கடமையாற்றிய மார்க்கண்டு என்பவரை யோகசுவாமிகள் சந்தித்தார். அவர் இளைப்பாறிய பின் தமது குருநாதர் அருளிய நற்சிந்தனைப் பாடல்களையே சொல்லி முத்தியடைந்தார். இவர்களுக்கு மந்திரமாய் அமைந்திருப்பது சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடல்களே மார்க்கண்டு சுவாமிகளின் சமாதி கைதடியில் உள்ளது

“உள்ளளத்தி னுள்ளே யுலாவு மொருவனை
எள்ளத் தனையும் மறவா தேத்தினால்
பள்ளத்தில் வீழ்ந்து பரிதவி யோமே
உள்ளதைச் சொன்னோ முயிர்த்துணை யிதுவே
நற்சிந்தனை

யோக சுவாமிகளின் திருவடி வாழ்க

செல்வி யோகபூஷணி வினாசித்தம்பி
ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியை

**தவத்திரு யோகசுவாமிகளின் புனித அஸ்தி நிகரந்த
கஸம்ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வழியடப்படும் மூலஸ்தானம்**

நற்சிந்தனை நமச்சிவாய மாலை

சிவநெறிச் செல்வர் தங்கள்
சிந்தையே கோயில் கொண்ட
உவமையில் லாதே வொன்றே
உமை பங்கா நமச்சிவாய

தேகம்நீ யல்ல வென்ற
திடமெனக் கருளிப் பொல்லா
மோகத்தை முனிந்தாட் கொண்ட
முதல்வனே நமச்சிவாய

தத்துவந் தொண்ணூற் றாறுஞ்
சடமெனக் காட்டி யென்னைத்
தத்துவா தீத னூக்குந்
தாணுவே நமச்சிவாய

புலன்வழிச் செல்லும் பொல்லாப்
புந்தியை நீக்கி யாண்ட
விமலனே விண்ணோர் போற்றும்
வித்தகா நமச்சிவாய

ஆதாரமாறும் தாண்டி
அப்பாலே சென்ற பேர்க்குப்
பாதார விந்த மீந்த
பரமனே நமச்சிவாய

சூதான வெளியி லென்னைச்
சுகம்பெற நிறுத்தி வைத்த
வேதனே விண்ணோர் போற்றும்
வேந்தனே நமச்சிவாய

தேடிநான் காணும் வண்ணந்
திருக்கோலங் காட்டி யென்னைக்
கூடியே அடிமை கொண்ட
கொற்றவா நமச்சிவாய

நாடியோ ரிரண்டி னாலும்
நடந்திடும் வாசி தன்னை
நீடிய சுழுமு னைக்குள்
நிறுவினாய் நமச்சிவாய

காலைநீ தூக்கி யாடுங்
காட்சியைக் கண்ட பேர்கள்
வேலைசூழ் நிலத்தில் வந்து
வீழ்வரோ நமச்சிவாய

காயமே கோயி லாகக்
கண்டிடும் மாந்தருக்குத்
தாயகம் நீயே யன்றோ
சங்கரா நமச்சிவாய

குருநாதன் அருள் வாசக வரலாறு

“மூர்த்தி தலந் தீர்த்தம் முறையாய் தொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே.”

என்னை அறியாமலே இதயத்திலுள்ளேயிருந்து கொண்டு ஏதோவொன்று என்றும் என்னைத் தூண்டிக் கொண்டேயிருந்தது. இத்தூண்டுதலின் காரணமாகப் புகையிரதப்பகுதியில் வேலைக் கமர்ந்த காலத்தில் இந்தியாவிலுள்ள தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்து வந்தேன். யாத்திரையனுபவத்தில் சாதுக்களோடும், சாமிகளோடும் கூடிப்பழகிய என்னைக் கவர்ந்தவர் யாருமில்லர். கவர்வதற்குப் பதிலாக ஒருவித வெறுப்பையே அவர்கள் சேர்க்கை அளித்தது என்னலும் மிகையாகாது. இவ்வாறு ஆராக்காதலால் அடியேன் அகம் என்றும் “இன்னும் என் இலட்சியம் நிறைவேற வில்லையே” என்று ஏதோ வொன்றை அவாவிக்கொண்டும் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டும் இருப்பதாயிற்று.

இவ்வாறிருக்கும் நிலையில் யான் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கும் நாட்களில் ஒருநாள் ஒருவர் வந்து “யோகசுவாமியார் உங்கள் இருப்பிடம் எங்கேயுள்ளது?” என்று தன்னைக் கேட்டதாகக் கூறினார். இது 1930ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதமாகும். “எத்தனையோ சாமியார்களைப் பார்த்தாயிற்று. இவரும் அவர்களில் ஒருவர் போலத்தானே இருப்பார்” என நினைத்து வாளாவிருந்தேன். மேலும் என்னுடன் பழகிய வேறுசிலர் சுவாமிகளைப் பார்க்கப் போவதாகக் கூறினார்கள். அப்போது சாமிமார்களைப் பற்றி யான் கொண்ட கருத்தை நண்பரொருவருக்குக் கூறினேன். அவர் “இந்தச் சாமி அப்படிப்பட்டவரல்லர்” என்று எனக்குக் கூறினார். அடுத்த நாள் மாலை மூன்று மணியளவில் சுவாமிகள் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றுபார்க்க வேண்டுமென்று என் அந்தரங்க உள்ளம் என்னைத் தூண்ட யான் அவர்கள் இருக்கும் இடத்தை அடைந்தேன். சென்ற யான் சுவாமிகள் தோற்றத்தைக் கண்டு வியந்தேன். வேடம் ஒன்றும் இல்லை. சம்பிரதாயம் ஏதும் இல்லை. மாதிரி ஏதும் இல்லை

**“வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தால் உலகத்தவர் போலிருப்பர் பற்றற்றவரே”**

என்னும் பட்டினத்தார் பாடலுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் ஓர் திருவுருவத்தைக் கண்டேன். எவ்விதச் சமய சாத்திரப் பேச்சுமின்றிச் சாதாரண விடயங்களைத் தொடர்ந்து மூன்று மணித்தியாலங்களாக என்னுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பேச்சுக்கிடையில் என் இதயந் தூண்ட சுவாமிகளைப் பார்த்து “சுவாமி! என் இல்லத்திற்கு எப்போது வருவீர்கள்?” என்றேன். “நாளை நின்று வருகின்றேன்” என்றார்கள். விடை பெற்று மீண்ட பின் காந்தத்தால் இழுப்புண்ட இரும்பு போல் சுவாமிகளின் எண்ணமாகவே இருந்தேன். குறிப்பிட்ட தினத்தில் சுவாமிகள் வருவார் என நம்பியிருந்தேன். “சுவாமிகள் அப்படித்தான் சொல்லுவார். பின் வராமலும் விடுவார்” என்றும் சிலர் அதரீயப் படுத்தினார்கள். எனினும் அத்தினத்தில் அவர்களுக்காகவும் உணவு ஆயத்தம் செய்திருந்தேன். மத்தியானம் அளவில் சுவாமிகள் வந்து சேர்ந்தார்கள். சாதுக்கள் பால் பழம் உண்ணும் வழக்கமிருந்ததால் சுவாமிகளைப் பார்த்து “சுவாமி! என்ன சாப்பிடுவீர்கள் ? என்றேன். “சோறு சாப்பிடலாம்” என்றார்கள். உடனே எல்லாம் கொண்டு வைத்த போது இலையிலுள்ள திருவமுதில் பாதியை வேறாக்கிப் பிரித்து அவ்விலையிலேயே வைத்துவிட்டுப் பாதியை உண்டார்கள். “சுவாமி! இந்தப் பாதியை யான் உண்ணலாமா?” என்றேன். “ஆம்” என்றார்கள். உண்டபின் கதைத்துக் கொண்டிருக்கையில். **“எவ்வாறு ஆன்மசாந்தியுறலாம்?”** என்று வினாவினேன். **“எல்லாம் வர வர மெல்ல மெல்லச் சொல்லித் தரலாம்”** என்றார்கள். அதிகாலையில் மூன்று மணிக்கே விழித்துத் தியானஞ் செய்வதும், பகவத்கீதை படிப்பதும் அக்காலத்தில் எனது வழக்கமாகும். இதற்குப்பின் செப்ரம்பர் மாதத்தில் சுவாமிகளிடமிருந்து சிறியேனுக்கு மேல்வரும் கடிதம் கிடைத்துள்ளது.

உ

சிவமயம்

“நீ உடம்பன்று, மனமன்று, புத்தியன்று, சித்தமன்று, நீ ஆத்மா. ஆத்மா ஒருநாளும் அழியாது, இது மகான்களுடைய அனுபவசித்தாந்தம், இந்த உண்மை உனது உள்ளத்தில் நன்றாய்ப்பதியக் கடவது. ஆனால் நீ கவனிக்க வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அதாவது தரும நெறியிற் பிசகாதே. எவ்வயிரும் பெருமான் திருமுன்னிலை என்று சாதனை செய். கடவுள் உள்ளும் புறம்பும் உள்ளவர்.”

இதுவே எங்கள் குருநாதன் எமக்குரிய முதலாவது உபதேசக் கடிதமாகும். பின்னாட்களில் அவர்கள் நேராகச் சொல்லச் சொல்ல எழுதியனவும், அவர்கள் சொந்த எழுத்துக்களாக எழுதியனவும் அன்று தொட்டு இன்றுவரை எமக்கருளிய உபதேசங்களாக அமைந்து வருகின்றன. “கண்டார்க்கும் உண்டோ குறை” எனும் திருமொழிப்படி பெருமானைத் தரிசித்த நாட்டொடக்கம் காதலித்தபொருள் கைகூடி விட்டது போன்ற சாந்தியும், இனி எடுத்த பிறப்பின் பயன் சித்தியாகும் என்ற உறுதியும் சிறியேன் உள்ளத்தில் வேர் கொண்டுள.

“பொருள் பல இனிப் பார்க்க வேண்டிலேன்
போதும் இந்த அநுபவம்”

இங்ஙனம்,
மீளா அடிமை,
(அமரர்.சி. வினாசித்தம்பி)

எமது குருநாதர் - யோகசுவாமிகள்

செனனம்

ஈழவள நாட்டின் வடபால் கீரிமலைக்கு அருகாமையில் உள்ள மாவிட்டபுரத்தில் அம்பலவாணர் என்னும் ஒரு சைவப் பெரியார் இருந்தார். அவர் கந்தன் கருணையோடு கோயில் கொண்டெழுந்தருளியுள்ள மாவைப் பதியில் சைவநெறி தவறாத சின்னாச்சி அம்மையாரை சுப முகூர்த்தத்தில் திருமணம் செய்தனர். இவர்கள் பூர்வ புண்ணிய பலனாலும் சைவம் தழைக்க யாழ்வாசிகள் செய்த பெரும் தவத்தினால் ஆங்கில ஆண்டு 1872 மே மாதம் 29ம் திகதி வைகாசித் திங்கள் அதிகாலையில் அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் மாவிட்டபுரத்தில் தமது இல்லத்தில் யோகநாதனை பெற்றருளினார். யாழ் நாட்டில் சைவர்களுக்கு நல்ல பாதை காட்டிய யோகனை ஏகபுதல்வனாய் ஈன்று உதவினார்கள். இவருடைய பெற்றோர்கள் எங்கள் குருமணிக்கு “யோகநாதன்” என்று பெயர் சூட்டினார்களென அறிகிறோம். சுவாமிகள் மாவிட்டபுரத்தில் தாயாருடன் வளர்ந்து வந்தார்.

கொழும்புத்துறை வருகை

இவ் யாழ் நாட்டில் கடற்கரை ஓரமான ஒரு கிராமம் இருந்தது. அக்காலத்தில் கொழும்புக்குக் கப்பலில் இவ்விடத்திலிருந்த யாழ்வாசிகள் போவார்கள் அக்காரணம் பற்றியே கொழும்புத்துறை என்னும் பெயர் வந்தது. கொழும்புத்துறையில் சுவாமியவர்களின் சிறிய தகப்பனாராகிய சின்னையா வாழ்ந்து வந்தார். தமது அருமை மகனுக்கு பள்ளிக்கூடம் தேடி தனது தம்பியாகிய சின்னையாவிடம் ஒப்படைத்தார். இவர் ஆரம்பப் பள்ளிக்கு போகும் காலத்தில்

இளமையில் மிகவும் துடுக்குடையவர். பின்பு புத்தியுத்தியுள்ளவராக படித்து வந்தார்கள். விடுமுறை நாட்களில் தாயார் இல்லத்தில் மாவிட்டபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். இவர் மாவிட்டபுர கந்தசுவாமி கோயிற் தேர்த்திருவிழாவிற்கு தனது அன்னையாரின் கையிற் பிடித்துக் கொண்டு சென்றதாகவும் நல்லூர் முருகன் கோயிற் திருவிழாவிற்கு தாயாருடன் சென்றதாகவும் அறிகிறோம். ஒரு நாள் தாம் சாப்பிட்ட தட்டுடன் சோற்றினைக் கொண்டு போய் வெளியில் வீசியபோது தம் அன்னை “நீ பிச்சையெடுத்துத்தான் சீவிப்பாய் என்று கூறிய படி தான் பிச்சைக்காரனாகவே வாழ்ந்து வருவதை மிகவும் பெருமையோடு பிற்காலத்தில் சொல்லி மகிழ்வார். ஏறத்தாழ இவரது எட்டாவது வயது வரை அன்னையார் சீவித்திருக்கிறார் என அறிகிறோம்

வித்தியாரம்பம்

அக்காலத்தில் சைவப்பாடசாலைகள் அதிகம் இல்லை. ஆறுமுகநாவலர் போன்ற சைவப்பெரியார்கள் ஸ்தாபித்த பாடசாலைகளும் அதிகம் இல்லை. அக்காலத்தில் சைவப்பாலன சபையும் இல்லை. ஆகையால் யாழ்ப்பாணத்தில் சைவவித்தியா சாலைகள் மிகக் குறைவு. மிஷனரிமார்கள் தலை நிமிர்ந்து மதப் பிரசாரம் செய்த காலம். கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் பல இருந்தன. அக்காலத்தில் வெள்ளையர் ஆட்சி இருந்தது. ஆரம்பப் பாடசாலைப்படிப்பின் பின் சிறிய தந்தையார் உதவியுடன் யாழ்ப்பாணம் சம்பத்தரிசியார் பாடசாலையில் (St Patricks College) சேர்த்து

ஆங்கிலம், தமிழ் படித்தார். அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளில் சேர்க்கும் சைவப்பிள்ளைகளுக்கும் ஒரு கிறிஸ்தவ பெயர் முன் வைத்து பாடசாலைப் பதிவேடுகளில் பதியும் வழக்கம் இருந்தது. அதற்கியைய பாடசாலையில் ஜோன் எனும் நாமம் இடப்பட்டதாக அறிகிறோம். ஆனால் அவர் கிறிஸ்தவ மதத்தைத் தழுவவில்லை. யாழ்ப்பாணம் கச்சேரிக்கு அருகாமையில் தந்தை வழி மாமியாராகிய முத்துப்பிள்ளை அவர்களுடைய இல்லத்தில் இருந்தார்கள். முத்துப்பிள்ளை சைவநெறி தவறாத அம்மையார். இவர்களின் மகன் பெயர் வைத்திலிங்கம். சைவ மதத்தை வீட்டில் படித்து வந்தார். பள்ளிக்கூடத்தில் கிறிஸ்தவ மத உண்மைகளை நல்லாய் கற்றுணர்ந்தார். பாடசாலை வாழ்வு நிறைவுற்றது.

தகப்பன் அம்பலவாணர் மகனை மலை நாட்டுக்குக் கூட்டிச் சென்றார். யோகன் பனிக்காலத்தில் வெறும் உடம்பாக மலைச் சாரர்களில் திரிவாராம். மத்தியான வேளைகளில் சூரியனைப் பார்த்து கண்ணிமை வெட்டாமல் நிற்பாராம். ஒரு நாள் யோகநாதன் சிவனொளி பாதம் போய் விட்டார். திரும்பி வந்து சொன்னாராம்

“இது எல்லாம் உண்மை - எனது உடம்பு சிவன் சொத்து. சிவனுக்கே சொந்தம். அவனையே தேடிப் போனேன்” தகப்பன் இவரது விபரீத குணங்களைக் கண்டு யாழ்ப்பாணம் அனுப்பி விட்டாராம்.

கிளிநொச்சி நீர்பாசன இலாகாவில் உத்தியோகம்

சுவாமிகள் சும்மா இருக்கமாட்டார். உத்தியோகம் பார்க்க எண்ணினார்கள். அக்காலத்தில் அரசாங்க உத்தியோகம் பார்க்க யாழ்ப்பாணத்தில் இளைஞர்கள் விரும்பினார்கள். ஆகவே இரணைமடுக் குளக்கட்டு வேலை தொடங்கி நடக்கின்றது. யோகநாதன் அங்கே போய் (Mr Brown) என்னும் பிரதம என்ஜினியரைக் கண்டு நேர்முகப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து பண்டக சாலைப் பாதுகாவலர் உத்தியோகம் எடுத்தாராம். உங்கள் கடமையை மறவாதீர்கள் என்று சொன்ன சுவாமிகள் தனது கடமையை மறக்க மாட்டார்கள். எப்பொழுதும் சிரமமாய் தன் வேலையைப் பார்த்து நேர்மையாகவும் உண்மையாகவும் தன் கடமையைப் பார்த்து வந்தார். (Mr. Brown) இவர் மீது பெரும் மதிப்புக் கொண்டார் என அறிகிறோம். ஆங்கிலேயரின் ஒரு பெருங்குணம் தன் கடமைகளைப் பார்க்கும் ஒருவரை வேலையில் உயர்த்துவது கடவுள் சிந்தனை பயபக்தி உள்ளோர்களை மதிப்பார்களாம். அப்படியே யோகநாதனும் தெய்வீக மனிதர் (God man) எனும் அபிப்பிராயத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். தமது உத்தியோகக் கடமைக்கு மேலாக அலுவலகச் சூழலிலே கனிதரும் மரங்களை நட்டு பராமரித்து வந்தார். அவர் பராமரித்து வளர்த்த மாமரம் சாமியார் மரம் எனும் பெயருடன் கிளிநொச்சி யிலிருந்தது. கிளிநொச்சியில் அந்த மாமரம் இருக்கும் காணி பின்பு சுவாமிகள் ஸ்தாபித்த சிவதொண்டன் நிலையத்திற்கென அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்பட்டது. அவர் பணப்பற்று இல்லாதவராய் இருந்தார்.

அந்த மாதச் சம்பளத்தை அந்த மாதமே செலவழித்து விட்டு அடுத்த மாதத்திற்கென எதுவும் சேகரியாதிருக்கும் பழக்கத்தை பேணி வந்தார். கோயில் கருமங்களுக்கும் உறவினருக்கும் ஏழைகளுக்கும் கொடுத்து வந்தனர்.

அந்நாட்களில் நீண்ட நேரத்தை சமய நூல்களை வாங்கிப் பாடமாக்குவதில் போக்கினார். தமிழிலும் வடமொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் உள்ள ஞான நூல்கள் பலவற்றையும் கற்றனர். அவையெல்லாம் எளிதில் அவருக்கு மனனமாயின. சைவத்திருமுறைப் பாடல்களை நன்கு கற்றார். பிற காலத்தில் இப் பாடல்களை பண்ணுடன் ஓதியும் ஓதுவித்தும் இன்புறுவார்கள். பெரும்பாலான திருக்குறளும் ஓளவை மொழியும் அவருக்கு மனனமாயிருந்தன. தாயுமானர் பாடல்களும், பட்டினத்தடிகளின் திருநூல்களையும் சித்தர் பாடல்களையும் கற்றனர். குருநமசிவாயர் என்பார் பாடிய நமசிவாய மாலையும் மனனமாயிருந்தது. பின்பு சுவாமியும் நற்சிந்தனையில் நமசிவாயமாலை பாடியுள்ளார். எங்கள் சுவாமிகள் அருளிச்செய்த நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் திருமுறைகளின் சொற்றொடர்கள் திருமுறைக் கருத்துக்கள் விரவியிருக்கின்றன. பகவத் கீதை முதன்மையான உபநிடதங்கள் சங்கராச்சாரியாரது பிரமசூத்திரபாஷ்யம் முதலிய வடமொழியிலுள்ள ஞான நூல்களையும் கற்றுத் தேர்ந்தனர். விவிலிய வேதத்திலுள்ள திருவசனங்கள் பல அவருக்கு மனனமாயிருந்தன இஸ்லாமியத் திருமுறையான குர்ஆனின் வசனங்கள் பலவும் அவருக்கு மனனமாயின. கலைஞானத்தை இந்நாட்களில் சுவாமிகள் ஈட்டிக் கொண்டார்.

பின் னாளில் துறவு மனப்பான்மை முதிர்ந்து உத்தியோகத்தினின்றும் விலகும் எண்ணத்தை தெரிவித்த பொழுது மேலதிகாரியான வெள்ளைக்காரன் அதை விரும்பவில்லை. சுவாமிகள் தன் முடிவில் நிலையாய் நிற்பதைக் கண்டதும் வேலையை விட்டு விலகுவதானால் விருப்பமான ஒருவரை அவ்வேலையில் சேர்த்து விட்டு போகும்படி வேண்டிக் கொண்டார். சுவாமிகள் அவரை வளர்த்த மாமியின் மகனான வைத்தியலிங்கத்தை சேர்த்ததாக அறிகிறோம்.

சுவாமியார் அவர்கள் கிளிநொச்சியை விட்டு மாவிட்டபுரம் திரும்பினார்கள். இவருக்கு அப்போது வயது 32 இருக்கும். இவர் தகப்பனாரும் இறந்துவிட்டார். ஆனால் மாவிட்டபுரம் கந்தன் கிருபையை இழக்கவில்லை. நல்லூர் செல்லப்பா சுவாமியையும் காணவில்லை. மாவிட்டபுரத்திலும் கீரிமலையிலும் வாழ்ந்தார். அடிக்கடி நல்லூருக்கு நடந்து வருவாராம்.

நல்லூர் செல்லப்பா சுவாமியோகசுவாமிகளின் குரு

செல்லப்பாச் சுவாமிகளின் தந்தையார் வல்லிபுரம் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர். தாயாராகிய பொன்னார் நல்லூரைச் சேர்ந்தவர். இவர்களுக்கு இரண்டு புத்திரரும் இரண்டு புத்திரிகளும் தோன்றினர். புத்திரர்களுள் மூத்தவர் தான் செல்லப்பா சுவாமிகள். புத்திரிகளுள் ஒருவரான செல்லாச்சி என்பவருடன் செல்லப்பா சுவாமிகள் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்து வந்தார்கள் செல்லப்பா சுவாமிகள் வசித்து வந்த குடில் சில திருத்தங்களுடன் நல்லூர் தெற்கு வீதியில் தேர் முட்டிக்கு

எதிராகக் காணப்படுகிறது செல்லப்பா சுவாமிகள் ஆங்கில மொழியும் அறிந்திருந்தார் சில காலம் யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியில் ஆராய்ச்சியாளராக இருந்தனர்.

கச்சேரியில் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் போதே இவர்களுக்கு ஆன்மீகத் துறையில் நாட்டம் ஏற்பட்டு விட்டது. பல மணி நேரம் நல்லூர் தேர்முட்டிப்படிக்களில் தியானத்திலிருப்பார். தியான நிலை முதிர்ந்தபடியால் ஆராய்ச்சி வேலையை விட்டுவிட்டார். நல்லூர் தேரடியையும் தேர்முட்டியையும் தமது பிரதான இருப்பிடமாகக் கொண்டார். எப்பொழுதும் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருப்பார் அருகில் யாரேனும் போனால் ஏசித் துரத்திவிடுவார். இவர் தமது சுயரூபத்தை உலகுக்கு காட்ட விரும்பவில்லை இவருடைய புறத்தோற்றத்தை கண்ட அநேகர் இவரிடம் நெருங்கவில்லை. அதற்கு இவர் இடங்கொடுக்கவும் இல்லை.

யோகசுவாமிகள் இவரை நல்லூர் தேரடியில் தான் சந்தித்தார் என்பதை நற்சிந்தனை பாடல்கள் வழியாக நாம் அறிகின்றோம். அவர் தமது நற்சிந்தனை பாடல்களில் தமது குருவைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். செல்லப்பா சுவாமியை தான் முதன் முதற் கண்ட அனுபவத்தை யோகசுவாமி சொல்லுகிறார்.

கருத்தில் நினைந்த உருகிக் கைகூப்பும் தொண்டர்
வருத்தமெல்லாம் தீர்க்கும் வடிவேல் திருத்தலத்தில்
தேரடியில் தேசிகனை கண்டு தெரிசித்தேன்
ஆரடா நீ என்றான் அவன்.

தன்னை அறியத் தவமுஞ்றுறும் மாதவரை
 அன்னையைப் போல் ஆதரிக்கும் ஆறுமுகன்-சந்நிதியில்
 தேரடியில் தேசிகனை கண்டு தெரிசித்தேன்
கேரடா உள்ளென்றான் சிரித்து.

வண்டுபண் செய்யும் வளம்பெருகு நல்லூரில்
 மிண்டு மனத்தவரை மேனிலைக்கு - கொண்டு வரும்
 தேரடியில் தேசிகனை கண்டு தெரிசித்தேன்
கீரடா பற்றென்றான் சிரித்து.

கன்னலொடு செந்நெல் கதலி பலா மாவர்க்கம்
 துன்னு நல்லூர்ச் சாமி திருமுன்றில் - மன்னுசீர்
 தேரடியிற் தேசிகனை கண்டு தெரிசித்தேன்
 சீரடியார் சூழ்ந்து நின்றார் தேர்.

அயலறியா அந்தணர்கள் ஆன்ற - நல்லூர்ப்பதியில்
 கயற்கணார் காமவலை சேரா - இயல்புடைய
 செல்லப்ப பென்னும் சிவகுருவை நான் கண்டேன்
 நல்லதப்பா என்றான் நயந்து.

ஒன்றோ இரண்டோ வொருமுன்றோ என்றெவரும்
 அன்று தொட்டு இன்றுவரை ஆராய - ஒன்றுக்கும்
 எட்டாமல் நின்றா னெழிற் குருவாய் நல்லூரில்
 பட்ட மளித்தான் எனக்கு பார்.

நீராய் நெருப்பாய் நெடுநிலனாய் காற்றாகி
 ஆராலும் காணா அமலனங்கே - நேராகச்
 சற்குருவாய் வந்தேயென சந்தேகம்
தீர்த்தாண்டான் நிர்க்குணம் பூண்டேன் நினை.

புனலொழுகப் புள்ளிரியும் பொன்னீழ நாட்டில்
அனலேந்து வான்நன் புதல்வன் - மனமாற
வாழ் நல்லை யம்பதியில் வாழ்வளிக்கச் சற்குருவாய்
தாள் காட்டி யாண்டான் தனி.

தேரடியில் தேசிகனைத் தரிசித்த பொழுது “ஆரடா நீ”
“தேரடாவுள்” “தீரடா பற்று” என்னும் உபதேசங்கள்
கொடுக்கப்பட்டன.

செல்லாப்பா சுவாமிகள் தமக்கு “ஒரு பொல்லாப்பு
மில்லை” “எப்பவோ முடிந்த காரியம்” “நாமறியோம்” “முழுதும்
உண்மை” என்னும் மகாவாக்கியங்களை உபதேசித்ததை
பின்வருமாறு யோக சுவாமிகள் பாடியுள்ளார்கள்.

செல்லப்பன் என்னும் திருவுடையான் தேரடியில்
பொல்லாப் பில்லை யென்றான் போற்று.

முடிந்த முடிபென்று முன்னாளிற் சொன்னான்
அடியார்கள் முன்னர் அவன்.

நாமறியோம் என்னும் நறிய திருவாக்குச்
சேமமுறச் சொன்னான் தெரி.

முழுது முண்மை என்று முனிவனவன்
சொன்னான் எழுத முடியா திதை.

யோக சுவாமிகள் தமது குருநாதரின் அகத்தையும்
புறத்தையும் தமது நற்சிந்தனைப் பாடல்களில் நன்கு
வர்ணித்துள்ளார்.

சிரித்து நல்லூர் தெருவிற் திரிபவர்
வெறித்த பார்வையர் வேடம் விரும்பிலர்
கறுத்த மேனியர் கந்தைத் துணியினர்
எரித்தனர் பவம் இனியெனக் கில்லையே

பொறி, வழியே போய்ப் புகுந்து புலம்பித் திரிவேனை
 நெறிவழியே நிறுத்தி நீயேநா னென்றுரைத்த
 பெரியவனை பித்தனெனப் பிறர் பேசும் பெருமானைச்
 செறிபொழில்சூழ் நல்லை நகர்த் தேரடியிற் கண்டேனே
 காட்டிலே காளியுடன் கூத்தாடுங் கண்ணுதலோன்
 நாட்டிலே ஞான குருவாய் நயந்து வந்து
 மீட்டா னவன்றன் விரையார் மலரடியை
 மாட்சிமை சேர் நல்லைத் தேரடியிற் கண்டேனே

செல்லப்பா சுவாமிகள் குணாதீதர் யாவற்றுக்கும்
 அப்பாற்பட்டவர் என்பதை பின்வரும் நற்சிந்தனைப் பாடல்கள்
 விளக்குகின்றன.

“சாதிசமயமென்னுஞ் சங்கடத்துக் குள்ளாகான்
 சேதியொன்றுஞ் சொல்லகில்லான் - சின்னதங்கம்
 சித்தப் பிரமை யென்பார் (எல்லோரும்)

நீதி அநீதி என்னும் நிலமை யொன்றும் இல்லாதான்
 மாதிரிகள் ஒன்றுஞ் செய்யான் - சின்னத்தங்கம்
 மத்தனைப் போல் திரிவானடி.

“அன்று தொட்டு செல்லப்பனை நினைந்துருகிப்
 பாடுவாராம் அவரைத் தனது குருவாக ஏற்றுக் கொண்டார்.
 நல்லூர் தேரடியில் பக்தர் குழாம் அதிகரித்து விட்டது.
 செல்லப்பா சுவாமியும் யோக சுவாமியும் கூடித்திரிவார்களாம்.
 சமையல் செய்வார்களாம் சாப்பிட முன் எல்லாச் சமையல்
 சாதங்களையும் பானைகளையும் சட்டிகளையும் உடைத்து
 விட்டுப் போவார்களாம். வருடா வருடம் பங்குனி முதற்
 திங்களில் இருவரும் மட்டுவிலுள்ள பன்றித் தலைச்சி அம்மன்
 கோயிலுக்குச் சென்று பொங்கிச் சாப்பிடுவது வழக்கம்.
 இப்படியிருந்து வரும் காலத்தில் யோகசுவாமிகளும்
 இன்னொரு சீடரான கதிரவேலுச் சாமி என்பவரும் தேர்முட்டிப்
 படியில் நாற்பது நாட்கள் வரையிற் கடுந்தவம் புரிந்தனர்.

சுவாமிகளின் கதிர்காம யாத்திரை

1910ம் ஆண்டில் தமது குருவாகிய செல்லப்பா சுவாமிகள் இருந்த இடத்திலிருந்து எழுப்பி விட்டார். யோக சுவாமிகள் கிழக்கு நோக்கிப் புறப்பட்டார். மற்றவர் எங்கு சென்றாரென்பது தெரியாது. யாத்திரை செல்பவர்கள் கையில் பணமோ துணிகளோ கொண்டு செல்வதில்லை. கதிர்காமம் சென்ற பொழுது ஒரு முறை மட்டக்களப்பிற்குச் சமீபமாக செல்லும் வழியிற் காய்ச்சல் தொடங்கியது. வழி நடக்க இயலாமையால் கல்லொன்றை தலைக்கீழ் வைத்து படுத்துறங்கி விடியற் காலையில் எழுந்த போது காய்ச்சல் ஓய்ந்து போயிற்றென்றும் சுவாமிகள் ஒரு அடியார்க்கு கூறியுள்ளார்.

மட்டக்களப்பில் சுவாமிகளோடு முஸ்லீம் மந்திர வாதியும் ஒருவர் சேர்ந்து சென்றார். கிழக்கு மாகாணத்தில் மிக உயர்ந்த மரங்கள் அடர்ந்த காடுகளையுடைய பொத்துவில் என்னும் இடத்தைக் கடந்து போகும்போது மதங்கொண்ட காட்டெருமைகள் இவர்களை நோக்கி தாக்குதற்காக வந்தன. முஸ்லீம் மந்திரவாதி மந்திரங்களைச் செபித்துப் பார்த்தார். அம்மந்திரங்கள் பலிக்கவில்லை. அவர் ஓடிச் சென்று ஒரு மரத்தில் ஏறிக்கொண்டார். சுவாமிகளோ அசையாது நின்று தன்னைத் தாக்க வந்த எருமையை ஒரே பார்வையாகப் பார்த்தார். எருமை அவரது பார்வைக்கு எதிர் நிற்க முடியாமல் திரும்பி ஓடிற்று. இவ்வாறு எருமைகள் ஓடியபின் மந்திரவாதி மரத்தை விட்டு இறங்கி வந்து பயபக்தியோடு சுவாமியைத் தழுவிப் பாராட்டினார். பின்பு சுவாமிகள் கதிர்காமம் சென்று தரிசனம் செய்து அம்பாந்தோட்டை காலி வழியாக பொழும்புக்கு வந்தார். கொழும்பிலிருந்து மாத்தளைக்குச் சென்ற பொழுது ஓரற்புதம் நிகழ்ந்தது.

பல ஆண்டுகளாக மலைநாட்டில் வசித்து ஓவசியராகக் கடமை ஆற்றி வந்த அன்பர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவபிரானிடத்து பேரன்பு பூண்டவர். அவர் கனவில் ஒருவர் தோன்றி “எம்முடைய அன்பர் ஒருவர் துறவை மேற்கொண்டு கதிர்காமத்திற்குக் கால்நடையாகச் சென்று களைத்துப் போய் வந்திருக்கிறார். அந்த அன்பரை ஆதரிப்பது உன்கடன். நடந்து களைத்திருப்பவரை மேலும் நடப்பதை நான் விரும்பவில்லை. தவத்திலே உறைந்து நிற்கும் அவ்வன்பரை உபசரித்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு புகைவண்டி மூலம் அனுப்பிவை என்று கூறியருளினார்.

கனவு நிலையில் நின்று விழித்தெழ்ந்த ஓவசியர் சுவாமி வரும் வழியைப் பார்த்துக் காத்திருந்தார். வந்ததைக் கண்ட ஓவசியர் அவர் தான் இறைவன் கனவில் கூறிய அடியவர் என்று தெரிந்து கொண்டு சுவாமியை வணங்கிக் கனவில் இறைவன் தனக்குச் சொன்னவற்றைச் சொன்னார். சுவாமியும் ஆகட்டும் என்றார். சுவாமியைத் தம்வீட்டுக்குப் பேரன்போடு அழைத்துச் சென்று வெந்நீரில் முழுகச் செய்து புதிய ஆடையை உடுக்கக் கொடுத்து திருவமுது செய்வித்து மகிழ்ந்தார்.

சுவாமிகளும் அங்கு ஒரு நாள் தங்கியபின் அங்கிருந்து புறப்பட்டார். புகைவண்டிச் செலவுக்கென ஓவசியர் கொஞ்சப் பணத்தைக் கொடுத்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென வேண்டினார். சுவாமிகள் அப்பணத்தில் அங்கிருந்து யாழ்ப்பாணம் வருவதற்குரிய புகையிரதப் பிரயாணச் செலவுக்கான பணத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு மீதியைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார். பின் புகைவண்டி மூலம் யாழ்ப்பாணம் வந்த சேர்ந்தார்.

சுவாமிகள் கதிர்காமம் சென்றதை அறியாத உறவினர் செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் சென்று அவர்களைப் பற்றி விசாரித்தனர். அவர் “அவன் செத்துப் போனான்” என்றார். சுவாமிகள் திரும்பியதும் அதிசயமுற்ற சுற்றத்தார் செல்லப்பா சுவாமிகளிடம் சென்று அவர் கூறியதைப் பற்றி வினவினார்கள். அவன் செத்தே போனான் என மீண்டும் கூறினார். உலகத்தை பொறுத்தவரை அவர் இறந்ததை மக்கள் அறியார். இப்பொழுது கொழும்புத்துறை சுவாமியார் வீதி எனக் கூறப்படும் றோட்டுப் பக்கமாக ஒரு இலுப்பை மரம் நின்றது. இந்த இலுப்பமரம் வேரொன்றையே தமது இருப்பிடமாகக் கொண்டார். மழை, வெயில் என்பவற்றைப் பொருட்படுத்தாது அங்கிருந்து வந்தார். இவ்விருட்சத்தின் அருகில் நன்னியார் என்னும் ஒருவர் கடைவைத்திருந்தார். ஒரு நாள் செல்லப்பா சுவாமிகளை கட்டி வைத்து அபிஷேகம் செய்தாராம். நன்னியார் கடையை விட்டுப் போகவே, அது வெற்றிடமாயிற்று. மழை வெயிலில் சுவாமிகள் இருந்து வருவதைக் கண்ட அன்பர்கள் அக்கொட்டிலில் தங்கும்படி சுவாமிகளை வேண்டினார். 1914ம் ஆண்டு தொடக்கம் சுவாமிகள் இக் கொட்டிலில் வசித்து வந்தனர்.

**சுவாமிகள் கோயில் கொண்டெழுந்தருளிய
பழைய ஆச்சிரமம்**

அடியார் வரவு

இந்து வாலிபர் சங்கம், விவேகானந்தா சபை முதலிய தாபனங்களின் முக்கியஸ்தர்களாக விளங்கியவர்கள் சுவாமிகளை 1917ம் ஆண்டளவில் அறிந்திருந்தனர். இவர்களுள் பண்டிதர் மயில்வாகனனார் (சுவாமி விபுலானந்தர்) மூலம் வழக்கறிஞர் திருவிளங்கமவர்களுக்கு சுவாமிகளின் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அடியார்கள் பக்தர்கள் அன்பர்கள் எல்லோரும் தினமும் இராக்காலத்தில் கூடுவார்கள். தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், திருமந்திரம் பாராயணம் செய்வார்கள். கற்பூரம் ஏற்றுவார்கள். யோகசுவாமிகள் அங்கு செல்லும் அன்பர்களுக்கு ஏற்ற புத்திமதி சொல்வார்கள். ஒருவர் கொண்டு வரும் பழம் முதலியவற்றை மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதே அவர் வழக்கம். அவருக்கு தேவையான நேரம் பணம் கிடைக்கும் பற்றற்றவர்களுக்கு எல்லாப் பொருட்களும் தாமாகவே வந்தடையும் எனும் உண்மையை நாம் சுவாமிகளிடமிருந்து காண்கிறோம். சுவாமிகளும் பலவித கொற்கையுடையவர்களும் வருவார்கள். சுவாமிகள் ஒருவருடைய நம்பிக்கையையும் குழப்புவது கிடையாது.

சுவாமிகள் தம்மிடம் வருபவர்களுக்கு செய்யும் உபதேசம் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடமையைச் செய்து வருவாராயின் அவனுக்கு படிப்படியாக உண்மை விளங்கி வரும் என்பது சுவாமிகள் கருத்து. ஒவ்வொருவரது கடமையும் அவரவர் பிராரத்துவத்துக்கு ஏற்றதாக இருக்குமென்றும் அதில் ஏற்றத் தாழ்வு காண்பது பிழை என்றுங் கூறுவர். உலகத்தில் வாழ்வோர் நற்பழக்கங்களைப் பழகிக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் ஒரு பழக்கத்தை பழக்கிக் கொண்டால் அதை விடுவது ஞானிக்கும் கஷ்டம் என்று கூறுவார். யோகர்சுவாமிகள் தமது குருவைப் போல் முற்றுந்துறந்த துறவியாயிருந்த போதிலும்

யாழ்ப்பாணத்தார் மீது கொண்ட அன்பினால் தனது சுயருபத்தை சிறிதாக நமக்கு காட்டியுள்ளார். சுவாமிகளின் வாழ்க்கையை நாம் உற்று நோக்கும் போது பிரதானமாக புலப்படுவது அவருடைய பூரணமான துறவு நிலையே அவர் தமது உடமை என்று எதையும் கருதுவது கிடையாது. நாளைக்கென்று ஒன்றையும் வைப்பதும் கிடையாது. சுவாமிகள் ஒரு முறை பின்வருமாறு கூறினார் “I am a Beggar of Beggars and a Maharajah of Maharajah’s” சுவாமிகளின் இன்னுமொரு சிறந்த குணம் என்னவெனில் ஒரு மனிதரிலாவது ஒரு விஷயத்திலாவது கட்டுப்படுவது கிடையாது. ஒரு முறை சுவாமிகளுக்கு ஒரு அன்பர் நாலு ஐந்து நாட்களாக இரவில் தேனீர் அனுப்பி வந்தார். இது ஒரு வழக்கமாக போகிறது என்று எண்ணி ஒரு நாள் தேனீர் கொண்டு வந்த பையனைப் பார்த்து பின்வருமாறு கூறினார். “நான் பிச்சைக்காரன் பசித்தால் உங்கள் வீட்டில் வந்து சாப்பிடுவேன். இந்து வழக்கத்தை வைக்க வேண்டாமென்று உன் தகப்பனாரிடம் சொல் என்றார்.

அரசியல் தலைவர்கள் வருகை

சேர் துரைசாமி 1921ம் ஆண்டு சுவாமிகளைச் சந்தித்தார். அவர் 1921ம் ஆண்டில் இலங்கையில் முதல் சீர்திருத்த சபைக்கு வட மாகாணத்தேர்வில் ஓர் அபேட்சகராக நின்றார். தேர்தலில் சுவாமிகளின் ஆசியைப் பெற்று அவர் கொடுத்த எலுமிச்சம்பழத்தை கொண்டு சந்தோஷமாகத் திரும்பினார்.

1936ம் ஆண்டு தேர்தல் நடந்த பொழுது யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்தொகுதிக்கு மகாதேவா, அவர்கள் சுவாமிகளின் ஆசிபெற்று வெற்றி பெற்றார்.

சைவ சமய பரிபாலனம்

திருமுறைகளை முறையாக ஓதியும் ஓதுவித்தும் அவற்றுக்கு வகுப்புக்களை நடாத்துவித்தும் புராண படலத்துக்கு புத்துயிர் கொடுத்தும் சித்தாந்த சாத்திர வகுப்புக்கள் நடாத்தியும் சுவாமிகள் சைவசமயத்தை வளர்த்து வந்தார். உத்தியோகத்திலிருந்த காலந்தொட்டே சுவாமிகளுக்கு திருமுறைகளில் பயிற்சியும் பற்றுமிருந்ததைக் கண்டோம். ஆரம்பத்தில் அடியார்கள் சுவாமிகளை தரிசிக்கும் வேளைகளில் பலமணி நேரம் தேவார திருவாசகங்களை தனது கம்பீரமான குரலில் பாடுவது வழக்கமாக இருந்தது. இப்படிப் பாடிவிட்டுத் தியானத்தில் அமர்ந்து விடுவார்கள். சென்றவர்களும் சுவாமிகள் விடை கொடுக்கும் வரைக்கும் அமைதியாக இருப்பர். சில வேளைகளில் தம்மிடம் சென்றவர்களின் பிரச்சனைகளை உணர்ந்து பதில் சொல்லி விடுவார்.

சிவபுராண பாராயணம்

சுவாமிகளுடைய திருவாயாலேயே சமய சாதனைக்கு உதவுவது சிவபுராணத்தைப் போன்றது. வேறெதுவுமில்லை என்று சொல்லப் பெற்றது. சிவபுராணத்தை இலங்கை முழுவதும் பரவச் செய்து சைவசமயத்துக்கு புதியதொரு மலர்ச்சியைக் கொடுத்தார்கள். சிவபுராணம் பாராயணம் சுவாமிகளால் வளர்த்து வரப்பட்ட மிகப் பெருஞ் சைவசமய சாதனையாகும்.

சிவபுராணம் ஓதி முடிந்ததும் பெரும்மாலும் தேவாரம் திருவாசகம் நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் பாடப்பெறும்

பண் முறைப்படி தேவாரம்

சுவாமி எல்லாப் பிள்ளைகளும் தேவாரத்தை பண் முறைப்படி கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவார். மந்திர சக்தி வாய்ந்த திருமுறைகளைப் படிக்காமல் வெறுஞ் சுரங்களைப் படிப்பதனால் பயனென்ன என்பார். அற்புதப் பதிகங்களைப் பல முறையாக ஒதினால் இக்காலத்திலும் அற்புதங்கள் நிகழுமென்பதை சுவாமிகள் நாகலிங்கம் பரதேசியார் மூலம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். பக்திச் சுவை ததும்ப பாடிய “இடரினும் தளரினும்” எனும் திருப்பதிகத்தின் எட்டாவது பாடல் பாடப்படும் போது வீதியில் கார் ஒன்று வந்து நிற்கின்றது. காரினின்றும் இருவர் இறங்கினார்கள். வந்தவர்கள் கைகால் முகம் சுத்தம் செய்து சுவாமிகள் திருமுன்னிலையில் வந்து கும்பிட்ட வண்ணம் நின்றார்கள். பத்தாவது தேவாரப்பாடல் முடிந்த பின் நிவேதனப் பொருள்களுடன் பட்டுப்பை முடிச்சொன்றும் இருந்தன. சுவாமிகள் அம்முடிச்சை எடுத்து அவிழ்த்து நிலமிசைக் கொட்டினார்கள். கலீரென்னும் ஓசையுடன் பவுண் நாணயங்கள் பல விழுந்தன; பின் அவற்றை அப்பையில் போட்டு முடிந்து பரதேசியாருக்கு நீட்டினார்கள். நாகலிக பரதேசியார் நாயன்மார் சரிதங்களை பக்க வாக்கியத்துடன் கதாப்பிரசங்கம் செய்வதில் விளங்கியவர் பிற்காலத்தில் நோயும் வறுமையும் இவரை பிடித்தன. இவரது நிலையறிந்த சுவாமிகள் இவருக்கு பொற்காசுகளை அன்பளிப்பாக வழங்கினார்.

கோளாறு பதிகத்தின் பயன்

நோய் முதலிய துன்பங்களைப் போக்குவதற்கு கோளாறு திருப்பதிகத்தைப் படிக்கும் படி சுவாமி கூறுவர். டாக்டர் குருசாமி அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு கஷ்டப்பட்டிருக்கும் பொழுது தாமே கோளாறு பதிகத்தைப் படித்து நோய் குறையத் தொடங்கியது.

கந்த புராண படலம்

மகாசிவராத்திரி காலத்தில் கந்தபுராணம் அடிமுடி தேடியபடலம் படிக்கப்பட்டு வந்தது. கொழும்புத்துறை இலந்தைக்குளம் பிள்ளையார் கோயிலில் நடைபெற்றது. பல வித்துவான்கள் வந்து புராண படனத்தில் பங்கு பற்றினர்.

பெரிய புராண ஈடுபாடு

பெரிய புராணத்திலும் சுவாமிகளுக்கு ஈடுபாடு இருந்தது. இலந்தைக் குளப் பிள்ளையார் கோயிலில் பெரிய புராணமும் கதாப்பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

மது விலக்கு

சமூகத்துக்கு நன்மை பயப்பனவாகிய மதுவிலக்கு, விவசாய விருத்தி ஆகிய இரு துறைகளிலும் சுவாமிகள் நாவலர் போல் சிரத்தை எடுத்துள்ளார். சுவாமிகள் துறவியாக இருந்த படியால் இவற்றில் நேரடியாக ஈடுபடாமல் தமது அன்பர்கள் மூலம் இவ்வியக்கங்களை நடாத்தி வந்தார்கள். சுவாமிகள் தினமும் மதுவிலக்குக் கந்தோருக்குச் சென்று வாக்காளர் இடாப்பு எழுதும் தொண்டர்களை ஊக்கப்படுத்துவார்கள் இத்தொண்டர்களுக்கு மதிய உணவு கொடுப்பதற்கும் தாமே ஓழுங்கு செய்தார்கள். சுவாமிகளின் ஆசியினாலும் தொண்டர்களின் அயரா உழைப்பினாலும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சகல சாராயக் கடைகளும் கள்ளுக் கடைகளும் மூடப்பட்டன. அயல் மாவட்டங்களில் மதுபானக் கடைகள் இருந்தபடியால் அங்கிருந்து சாராயம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வரத் தொடங்கியது. இதனால் சாராயக் கடைகளை மறுபடியும் திறக்க வேண்டுமென்ற கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது. மதுவிலக்கு இயக்கம் தளர்ச்சியடைந்தது.

இவற்றைக் கண்ட சுவாமிகள் மதுவிலக்கு பிரசாரத்தில் ஈடுபடும் படி சிவதொண்டன் சபையினரை ஊக்கப்படுத்தினார். சுவாமிகளின் கட்டளைப்படி மதுவிலக்கு சபை 03.08.1953ல் டாக்டர் குருசாமி தலைமையில் தாபிக்கப்பட்டது.

மதுவிலக்கு சபையின் நோக்கங்கள் பற்றியும் மதுபானத்தின் கெடுதி பற்றியும் சுவாமிகளின் கட்டளைப்படி பல கட்டுரைகள் சிவதொண்டன் பத்திரிகையில் வெளிவந்தன. அவற்றிலிருந்து ஒரு பகுதி பின்வருமாறு

“அந்நியர் ஆட்சியின் கீழ் இந்த மதுபானம் அதிகரித்தது அது ஒரு நாகரிகத்துக்குரிய காரியமாகவும் கருதப்பட்டது. விருந்து கொண்டாட்டங்கள் மதுபானத்திலே சிறந்து விளங்கின. மேனாட்டாரின் தொடர்பால் ஏற்பட்ட இந் நிலைமை இலங்கை சுயராச்சியம் பெற்றுள்ள நாளிலும் நிகழ வேண்டுமா. அந்நிய நாட்டு குடிவகை எத்தனை வர்க்கங்கள் இங்கு வந்து இறக்குமதியாகின்றன அதற்கு எத்தனை லட்ச ரூபாய்கள் வருடந்தோறும் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கின்றன. இதை நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா? மதுவால் நாட்டில் வறுமை அதிகரிக்கிறது. ஏழைகள் நூற்றுக்கு அறுபது வீதம் தமது வருவாயை அதிலே செலவிடுகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் உயிர்ச்சேதம் விளைக்கத் தக்க விபத்துக்களும், எத்தனையோ படுகொலைகளும் பல குற்றங்களும் மலிதற்கு காரணமாக விளங்குகின்ற மது வரக்களைத் தொலைக்க மக்களாகிய உங்களை நோக்கிக் கூவி அழைக்கின்றாள் இலங்கை மாதா இலங்கை மக்களே! எம் நாட்டுத் தலைவர்களே!

இளஞ்சிங்கங்களே! எழுங்கள் இத்தீமையை அகற்றுங்கள். நாட்டை நன்னிலையில் நிலைநாட்ட உழையுங்கள். வட இலங்கை மதுவிலக்கு பிரசார சபையார் உழைப்பதற்காக முன்வந்துள்ளார்கள் அவர்கள் பெருமுயற்சி வெற்றி பெறுவதாக இப்பழக்கத்தை தடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டியது சுவாமிகளது அன்பர்கள் கடனாகும்.

விவசாய விருத்தி

சுவாமிகள் உணவு விஷயத்தில் தமிழ் மக்கள் சுய தேவைப் பூர்த்தியடைய வேண்டுமென விரும்பினார் அப்பொழுது தான் மானத்துடன் வாழலாம் எனக் கூறி வந்தனர். நெல்லரிசி உணவைக் குறைத்து சிறு தானியங்களையும் உண்ண வேண்டுமென்பர். இதைப் பின்வரு நற்சிந்தனைப் பாட்டில் கூறியுள்ளார்.

“ஒரு நேரம் நெல்லரிசி யுணை அருந்தின்
வருமோ வறுமைப் பிணி மாந்தீர் - கருதுவீர்
காயத்தைத் தேற்றக் கடவுள் திருவடியில்
நேயத்தை வைப்பீர் நிறைந்து”

சுவாமிகள் விவசாய விருத்திக்குப் போட்ட திட்டம் அவர்கள் மகாசமாதி அடைந்த பின்பே சிறந்த முறையில் நடைமுறைக்கு வந்தது. மட்டக்களப்புச் செங்கலடியில் நாட்டப்பெற்ற சிவதொண்டன் நிலையத்தோடு சேர்த்தே இவ்விவசாயப் பண்ணை நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதற்கு பொறுப்பாயிருந்தவர் சுவாமிகளின் உத்தம சீடர்களில் ஒருவரான கந்தசுவாமி என்னும் தீட்சா நாமம் பெற்றுள்ள சோல்பரி பிரபுவின்

மகனாவர். இவர் தமது குருவின் இலட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதையே தமது குறிக்கோளாகக் கொண்டவர். சுவாமிகளிடம் மனச்சாந்தியைப் பெற்றுக் கொண்டவர். இதைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் செய்த தியாகம் அளவிடற்கரியது. செங்கலடியில் விவசாயப்பண்ணையின் நோக்கங்கள் பற்றி விளக்கியுள்ளார். இப்பண்ணையின் நோக்கம் நிலத்தின் சத்தைக் கெடுக்காத முறையில் எவ்வளவு உணவுற்பத்தி செய்யலாமோ அவ்வளவு உணவை உற்பத்தி செய்வதே. இந்த பொது நோக்கோடு ஒரு சிறப்பு நோக்கமுண்டு. சில வாலிபர்களை விவசாயத்துறையில் பழக்குவதாகும். இங்கு வருவோர் சமய அடிப்படையில் சில ஒழுங்குகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ வேண்டும்.

சிவதொண்டன் பத்திரிகை

சுவாமிகளின் ஆசியுடன் “சிவதொண்டன்” பத்திரிகை திரு. நடராசன் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவர் 1934ம் ஆண்டின்றுதியில் கமலாசனி அச்சு நிலையத்தை ஆரம்பித்தார். 1935ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல் இதழ் வெளிவந்தது. சுவாமிகளின் கட்டளைப்படி திரு நடராஜனால் “நாம் யார்” எனும் பொருள்பற்றி தலையங்கம் எழுதப்பட்டது. இரண்டாம் இதழில் சுவாமிகளின் ஆணைப்படி ஆசிரியர் மைல்வாகனம் மகா வாக்கியங்களுக்கு விளக்கம் எழுதி வந்தார்கள். தமது அன்பர்களைச் சிவதொண்டனுக்குச் சந்தாதாரராகச் சேரும்படி சுவாமிகள் சொன்னார்கள். திரு.நடராஜன் ஆசிரியராயிருக்கப் பத்திரிகை சம்பந்தமான பல விஷயங்களையும் சுவாமிகளே கவனித்து வந்தார்கள். சிவதொண்டன் தோற்றம் இலட்சியம் என்பவை பற்றிச் சுவாமிகள் 1939ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் எழுதிய பின்வரும்

“சிவதொண்டன்” வாழ்த்திலிருந்து நாம் அறியலாம்.

ஒ மெனும் தாரகம் ஒண் முடி சுமந்து
 நா மெலாம் சிவனடியாரென நவின்று
 ஆரறிவாரென வாசான் தந்த
 சீரிய மந்திரஞ் சிந்தையிற் செபித்து
 சிவ நெறி வழுவாச் சிவதொண்டனென்பவன்
 பல வருடத்துப் பன்னுமார் கழிமதி
 எவரு முவப்ப யாழ்ப்பாணத்தில்
 வண்ணை மா நகர் வைத்தியநாதன்
 தண்ணரு ளாலே தானவ தரித்தான்

சிவதொண்டன் செய்த பெருஞ்சேவை சுவாமிகளின் நற் சிந்தனைகளை வெளிவரச் செய்தமையாகும் சில நற்சிந்தனைகள் சிவதொண்டனுக்கென்றே எழுதப்பட்டவை. மற்றவை அன்பர்களுக்கு எழுதிக் கொடுத்தவையாகும். அவற்றுட் செய்யுள் பகுதியும் வசனப் பகுதியும் அடங்கும்.

சிவதொண்டன் நிலையம்

சுவாமிகள் புராண படனம், திருமுறை வகுப்புகள் சித்தாந்த வகுப்புகள் முதலியவற்றை கோயில்களிலும் அன்பர் வீடுகளிலும் நடத்தி வந்தார். சிவதொண்டன் பத்திரிகையை நாடாத்துவதற்கு ஒரு கந்தோர் தேவைப்பட்டது. அத்துடன் சுவாமிகளின் அன்பர்கள் தியானம் முதலிய சமய சாதனைகள் நாடாத்துவதற்கும் ஓரிடம் தேவைப்பட்டது. இவற்றையெல்லாம் பூர்த்தி செய்வதற்கே சிவதொண்டன் நிலையம் 04.11.1953ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சைவ சமய இயக்கங்களுக்கெல்லாம் கேந்திரத் தானமாக விளங்கும் வண்ணார் பண்ணையில் சிவதொண்டன் நிலையம் அமைந்திருப்பது பொருத்தமானதே.

சிவதொண்டன் நிலைய அமைப்பை அறிந்தால் அதன் நோக்கங்கள் தெளிவாகும். நிலையத்தில் புராண மண்டபம்,

தியான மண்டபம், அன்பர்கள் தங்குவதற்கு அறைகள், சமையற் கட்டு எல்லாம் உண்டு. புராண மண்டபத்தில் திருமுறை ஓதுதல் நற்சிந்தனை பாராயணம் முதலியன இடம்பெறும். மேல் மாடியிலுள்ள தியான மண்டபத்தில் திருவடி பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவப்பட்ட சிவதொண்ட நிலைய அமைப்பைப் பின்பற்றியே மட்டக்களப்பு செங்கலடி நிலையமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருவடி வழிபாடு சுவாமிகள் வாழ்க்கையில் முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளது. கொழும்புத்துறை ஆச்சிரமத்துக்கெதிராக உள்ள கோயிற் காணியில் கிணற்றுக்கு மேற்பக்கமாக ஒரு பூந்தோட்டத்தை நிறுவி அதில் ஒரு மாடத்தை அமைத்து திருவடியை அதில் வைத்திருந்தார்கள். ஆண்டு தோறும் பங்குனி 2ம் திங்கட்கிழமையில் திருவடிக்கு விசேஷ பூசை செய்து வந்தார்கள் திருவடி வழிபாட்டுக்குச் சுவாமிகள் புத்துயிர் கொடுத்தார்கள். நமது நாயன்மார்கள் திருவடியைச் சிறப்பித்து பல பதிகங்கள் பாடியுள்ளார்கள். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தமது முதற்பாட்டாகிய சிவபுராணத்திலிருந்தே திருவடியைச் சிறப்பித்து பாடியுள்ளார்.

சுவாமிகளின் வெளியூர்ப் பயணம்

அன்பர்களின் நன்மை கருதி வெளியூர்ப்பிரயாணங்களை மேற்கொண்டார். சுவாமிகள் ஓரிடத்திற்குச் சென்றால் அவ்விடத்திலுள்ளவர்களும் அயல் இடத்தில் உள்ளவர்களும் கூடிவிடுவார்கள் அவ்விடத்தில் சிவபுராணம் தேவார திருவாசகம் ஓதுவதிலும் எஞ்சிய நேரங்கள் சுவாமிகளின் அறிவுரைகளைக் கேட்பதிலும் கழிந்து விடும் வந்த அடியார்களுக்கெல்லாம் அவரவர் தகுதிக் கேற்ப உப தேசங்களைச் செய்தார்.

எங்கள் குருநாதர்
யோகர் சுவாமிகள்
திருவடிக் கமலம்

மது ம் கல் நகரிலுள்ள
காலியிலுள்ள சுவாமிகளின்
குடம் நல்ல சுவாமிகளின்
ம. ம. சிவா

**தவத்திரு யோக சுவாமிகள்
தமது குரு செல்லப்பா சுவாமிகளின்
திருப்பாதங்களை பதித்த புனித இடம்**

சுவாமிகள் எமது தந்தையாருடன் ஹப்புத்தளையில் தங்கியிருந்து சுவாமிகளின் திருக்கரத்தால் எழுதியதும் சுவாமிகள் சொல்லச் சொல்ல எமது தந்தையார் எழுதியதுமான நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் பல உள்ளன.

மலைநாட்டில் சுவாமிகள் சென்று வந்த இன்னொரு இடம் தியத்தலாவையாகும். அவ்விடத்தில் நில அளவைப் பகுதிக் கந்தோரில் கடமையாற்றிய மார்க்கண்டு என்பவர் இருந்தார். அவர் தமது குருநாதர் அருளிய உபதேசங்களை யெல்லாம் எழுதி வைத்துள்ளார்கள். இவர்களுக்கு மந்திரமாய் அமைந்திருப்பது சுவாமிகளின் நற்சிந்தனைப் பாடல்களே. எல்லா விஷயங்களுக்கும் அவற்றிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுவார்கள். இப்பொழுது மார்க்கண்டு சுவாமி என்று அழைக்கப்பட்டு கைதடியில் அவருடைய சமாதி உள்ளது.

பேராதனைச் சர்வகலாசாலை

பேராதனைக் கரும்புத் தோட்டத்தில் மாதமொரு முறை சென்று அன்பருடன் மூன்று நாட்கள் வரை தங்குவார். ஒரு நாள் தோட்டத்தில் அன்பருடன் உலாவச் சென்றார்கள். அங்கு ஒரு மலையைப் பார்த்து கைகளைச் சிரசில் வைத்து கும்பிட்டனர். அங்கு இறைவன் இருக்கிறார். இங்கு சரஸ்வதி விளையாடு கிறாள் என்று கூறினார். சுவாமிகள் இப்படிக் கூறிச் சில வருடங்களுக்குள் அத்தோட்டத்தில் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பெற்றதோடு சுவாமிகள் பார்த்து வணங்கிய மலையில் முருகன் கோயிலும் கட்டப்பட்டுவிட்டது.

சுவாமிகள் பலமுறை இந்தியாவுக்கு அன்பருடன் யாத்திரை செய்துள்ளார். இந்தியாவிலிருந்து சுவாமிகள் எழுதிய கடிதங்கள் சில வெளிவந்துள்ளன. அவற்றிலொன்று பின்வருமாறு

காசி 30.11.1940

தேடித் திரிந்து காசிக்கு வந்து கண்டேன் விசுவநாதனை என்னுள் வாடித் திரிந்து வருந்த வேண்டாம். தேடிய பூடு காலுக்குள்ளே என்ற தெவிட்டாத வாசகமொன்றுண்டு.

இவ்விடத்திலும் மனிதர்களெல்லாம் எங்களைப் போலே தான் இருக்கிறார்கள். நூதனமான காரணமொன்று பூதலமீதில்லவே இல்லை. இருந்த இருக்கிற இருக்கும் யாழ்ப்பாணத்தாரெல்லாருக்குமாகக் கருமாதிகளெல்லாம் செய்து முடிந்து விட்டன. இனிமேல் உங்களுக்கியைந்த படி அன்பாக உலகில் நடந்து ஆண்டவன் அடிக்கீழ் அமர்ந்து வாழ்க.

சுவாமிகளின் பிற்கால வாழ்க்கையும் சமாதிப்பேறும்
சுவாமிகள் தமது பிற்கால வாழ்க்கையில் வண்ணார்பண்ணை கைதடி முதலியவிடங்களிலேயே அதிகம் சஞ்சாரம் செய்து வந்தார்கள். சுவாமிகள் பொதுவாகத் தமக்குப் பணிவிடை செய்ய ஒருவரையும் விடமாட்டார்கள். தாம் உபயோகிக்கும் பாத்திரங்களைக் கூடத் தாமே கழுவிவைப்பார்கள். உணவு விஷயத்திலும் கவனமாக இருந்தார்கள். உணவை மிதமாகவே உட்கொள்வார்கள். உணவு உட்கொள்ளுமுன் கால் முகம் கழுவித் திருநீற்றை நெற்றியில் பூசுவார்கள். சுவாமிகள் உணவு விஷயத்தில் சில ஒழுங்கு முறைகளைக் கைக்கொள்ளுதல், சைவாசாரங்களைக் கடைப்பிடித்தல் முதலியவற்றை உலகத்தவர்களுக்கு முன்மாதிரயாக இருக்கும் பொருட்டே செய்து வந்தார்கள்.

வண்ணார்பண்ணையே சுவாமிகள் நெடுங்காலம் சஞ்சாரம் செய்த இடமாகும். அங்கு சிவதொண்டன் நிலையம் தாபித்த பிறகு தினசரி செல்வர்கள் அதற்கு பொறுப்ப

பாயிருப்பவர்களுக்கு அதை நடத்துவது பற்றியும் சிவ தொண்டன் பத்திரிகை நடத்துவது பற்றியும் ஆலோசனை கூறுவார்கள்.

மேனாட்டுச் சீடர்கள்

மேனாட்டிலிருந்து கௌரிபாலா என்னும் தீட்சா நாமத்தையுடைய ஜேர்மன் சுவாமி யோகசுவாமிகளை குருவாகக் கொண்டார். யோக சுவாமிகள் கௌரிபாலா சும்மா இரு என்று கூறினாராம். அன்று தொடக்கம் “சும்மா இரு” என்பதையே தமக்கு உபதேசமாகக் கொண்டார். பின்னர் “சும்மா இரு” என்பது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யத்தொடங்கினார் சமய இலக்கியங்களில் “சும்மா இரு” வரும் இடங்களை யெல்லாம் தேடிச் சேகரித்து சும்மா இருக்கச் சூத்திரம் எனும் நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

பரி என்னும் அவுஸ்திரேலியா இளைஞரும் கௌரிபாலா மூலம் சுவாமிகளின் சீடராகியுள்ளார்.

சோல்பரிப்பிரபுவின் மகன் சந்தசுவாமி என்னும் தீட்சா நாமம் பெற்று சுவாமிகளின் சீடரானார்.

அமெரிக்கரான சுப்பிரமணியாரென்பவர் சுவாமிகளிடம் உபதேசம் பெற்றவர். இவர் ஹவாய்த் தீவில் ஆச்சிரமம் அமைத்துள்ளார்.

சுவாமிகளின் நிறைவு காலம்

சுவாமிகள் சீடர்களின் துன்பங்களை ஏற்றுக்கொள்வ தால் தாம் ஏற்றுக்கொண்ட துன்பங்களை அனுபவித்தே தீர வேண்டுமென்பார். ஒரு முறை சுவாமிகள் இருந்த கொட்டிலில் நாங்கள் கூடியிருந்த சமயத்தில் அப்பிள் பழத்தையும் தேனீரையும் கொடுத்து “அப்பிள் தான் என்னுடைய சரீரம் தேனீர் தான் என்னுடைய இரத்தம். அப்பிளைச் சாப்பிட்டு தேனீரைக் குடித்து இனிப் பிறவாதிருப்பீராக” எனக் கூறினார்.

இவ்வாறு அடியார்க்கு உய்யும் நெறி காட்டிய ஐயன் வழக்கம் போல் பசவுக்கு உணவைக் கொண்டு அணுகும் போது அப்பசு அவாவினால் துள்ளிப்பாய சுவாமிகள் திடீரெனத் திரும்பிய போது விழுந்து விட்டார்கள். பின் சத்திர சிகிச்சை நடைபெற்று ஆஸ்பத்திரியில் தங்க நேர்ந்தது. இக்காலத்தில் சுவாமிகளுக்குச் சேவை புரியும் பாக்கியம் அன்பர்களுக்கு கிடைத்தது. சுவாமிகள் இனிமேல் தமது கொட்டிலில் வசிக்கத்தக்க நிலைமை ஏற்படாதென்பதை அன்பர்கள் அறிந்தனர். இதனால் அக்கொட்டிலின் அருகே நவீன வசதிகள் கொண்ட ஓர் அறை கட்டப் பட்டது.

அவ்வறைக்கு வந்ததும் சில்லிலியங்கும் நாற்காலியில் (Wheel chair) உலாவி வந்தனர். நாற்காலியிலிருந்து காரிலேறிப் பலவிடங்களுக்கும் சென்று வந்தனர். இந்நிலையிலும் தம்மிடம் வரும் அன்பர்கள் தத்தமக்குரிய பணிகளை வினவ அவர்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டி அருளினார்.

சிவதொண்டன் சபை ஆதரவில் இக்காலத்திலய் பாத யாத்திரைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கைதடி ஆனைக்கோட்டை,

மண்கும்பான், சுன்னாகம் முதலிய இடங்களிலிருந்து பெண்களும் ஆண்களும் யாத்திரை செய்தனர். சுவாமிகளின் முழு ஆசியும் இவ்வியக்கத்திற்கு இருந்தது.

சுவாமிகள் நல்லூர் முருகன் மீதும் வண்ணைச் சிவன் கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் தையல் நாயகி மீதும் பக்தியுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். நிறைவு காலத்தில் இவ்விரு கோயில்களிலும் அபிஷேகம் செய்விக்கும்படி அன்பர்களைப் பணித்தார்கள்.

தையல் நாயகி மீது பாடப்பட்ட ஒரு கீர்த்தனத்தில் பின்வரும் அடிகளை சுவாமிகள் பாடிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

தையல் நாயகித் தாயே இது நல்ல தருணம் அம்மா
வையம் புகழும் வண்ணை மாநகரில் வாழும்
வாணியே சிவகாமியே
கந்த சுவாமியைத் தந்த தையல் நாயகித் தாயே

சுவாமிகள் மகாசமாதியெய்துவதற்கு திருவுளங் கொண்டு அவர்களால் நெடுங்காலம் நடாத்தி வந்த திருவடிப் பூசைத் தினத்தன்று அதாவது பங்குனி இரண்டாவது திங்களன்று ஆயிலிய நட்சத்திரத்தில் மகா சமாதியடைந்தார்கள். நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாழ் வாழ்க என்று சிவபுராணத்தை அடியார்களோடு ஒதிய மகானின் குரல் கேட்கமுடியாது போனாலும் நாம் எல்லோரும் அவருடைய திருமேனியைச் சுற்றி நின்று உணர்ச்சியோடு சிவபுராணம் பாடி முடித்தோம். 23.03.1964 காலை 3.00 மணியளவில் சிவபதம் அடைந்தார்.

இச்செய்தி வானொலி மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டவுடன் பல பாகங்களிலுமுள்ள அடியார்கள் வந்து சேர்ந்தனர். 24.03.1963 செவ்வாய்க்கிழமை முழுவதும் அடியார்களும் மாணவ

மாணவிகளும் கொழும்புத்துறை ஆச்சிரமத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த சுவாமிகளின் திருமேனிக்கு அஞ்சலி செலுத்தினார்கள். நற்சிந்தனைப் பாடல்களையும் திருமுறைகளையும் ஓதினார்கள். 25.03.1964 புதன் கிழமை அதிகாலை சுவாமிகளுடைய திருமேனிக்கு அபிடேகஞ் செய்யப்பட்டது. பூமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சதுர வடிவான தொட்டிலில் வைத்து கொழும்புத்துறை வீதி வழியாக துண்டிச் சுடலைக்கு அடியார்கள் சுமந்து சென்றார்கள். இருமருங்கும் மகர தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டது. தூயோன் இறுதி யாத்திரையில் மக்கள் வீட்டு வாயில்கள் தோறும் குத்துவிளக்குகள் நிறைகுடம் வைத்து பூமாரி பொழிந்து சுவாமிகளுக்கு வணக்கத்தைச் செலுத்தினர். பஜனைக் கோஷ்டியினர் பக்தி பாடல்கள் ஓதினர்.

பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர்கள் கூடினார்கள். சந்தனக் கட்டைகளால் அமைக்கப்பட்ட சிதையின் மீது வைக்கப்பட்டு நெருப்பு வைக்கப்பட்டது. எல்லோரும் அரகர எனக் கோஷமிட்டனர்.

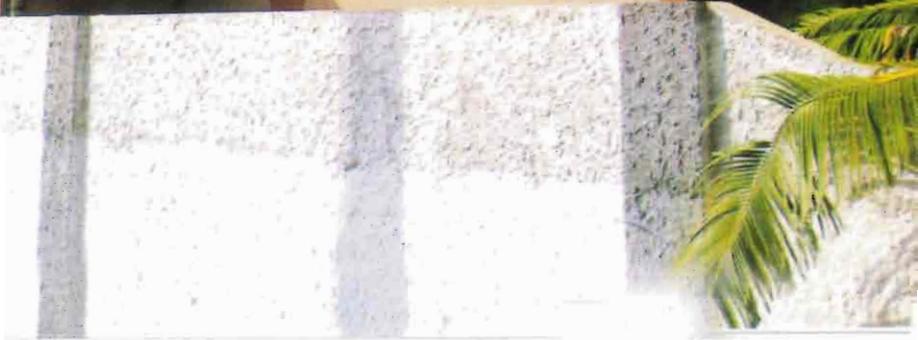
சுவாமிகளுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவதற்காக கிறீஸ்தவர்கள், இஸ்லாம் மதத்தவர்கள், சிங்களவர்களும் சமூக மளித்தனர்.

திருமேனி கற்பூரச் சோதி மயமாய் நீறாகிச் சாம்பல் மட்குடத்தில் சேமிக்கப்பட்டு ஐயன் இருந்த கொட்டிலில் சமாதி கோயில் கட்டப்பட்டு பூசைகள் நடைபெற்று வருகிறது.

**தவத்திரு யோகர் சுவாமிகளின்
நிறைவுக்காலத் தோற்றம்**

**யோகர் சுவாமிகள் சமாதிக்கோயிலின்
மூலஸ்தான ஸ்தூபி**

சுவாமிகள் எழுதிய திருமுகங்கள் நான் யார்

நீ உடம்பன்று, மனமன்று, புத்தியன்று, சித்தமன்று, நீ ஆத்மா.

ஆத்மா ஒரு நாளும் அழியாது. இது மகான்களுடைய அநுபவ சித்தாந்தம். இந்த உண்மை உனது உள்ளத்தில் நன்றாய்ப் பதியக் கடவது.

ஆனால் நீ கவனிக்க வேண்டியது 'ஒன்றுண்டு, அதாவது தருமநெறியிற் பிசகாதே. எவ்வுயிரும் பெருமான் திருமுனைலை என்று சாதனை செய், கடவுள் உள்ளும் புறம்பும் உள்ளவர்.

இப்படிக்கு
அவனே நான்.

சிவமயம்

பகைத்தலும் விரும்புதலும் இல்லாதவன் சந்நியாசியா யினுஞ் சரி, இல்லறத்தானாயினுஞ் சரி, அவனே பரம்பருடன். அதாவது அவன் சீவன் முத்தனென்று பெரியோர் சொல்லுகின்றார்கள். இயற்கையோடு அளவளாவி வாழுதல் தான் பேரின்பம். அது ஒரு மாதிரியல்ல; உண்மை உணர்ச்சி. தனக்குத் தான் உண்மையாகவிருந்தால் யாவும் விளங்கும். தன்னைப் போல மற்றவர்களையும் நேசித்தலே "தவம்" அதுவே அறம்.

எங்குள் சிவம்

சிவமயம்

பார் எல்லாம் சிவமயமாய் இருக்கின்றன. அப்போது நீ யார்? நான் யார்? ஐயா யார்? மற்றும் எல்லாம் என்ன? சிவமல்லவா? இன்னுஞ் சந்தேகமா? பயமா? பார். நான் உன்னுடனும், நீ என்னுடனும், எல்லாம் ஒன்றாகவும், ஒன்று எல்லாமாகவும் ஒருவிதமான மாறுதலும் அடையாமல் இருந்தபடியே இருக்கின்றது. எழுந்ததிரு. வரவரப் படி.

காலமில்லை.

சுகம், சுகம், சுகம்

பிறவாதவனிறவாதவன்
29.05.53
யாழ்ப்பாணம்.

உலகமு முயிரு மாகியு மாகா
அலகில் சோதி யடிமலர் பரவி
ஒன்று சொற்றுமு்வந்து கேண்மதி
என்றும் நாங்க ளெல்லாஞ் சிவன்செயல்
ஒன்றுக்கு மஞ்சேல் ஒருவனே தெய்வம்
நன்று தீதென நாடிநீ கவலலை
இன்று தொட்டுப் பணமெனக் கனுப்பாதே
தொன்று தொட்டுப் பணந்தொல்லை யென்பர்
முன்னும் பின்னு மெண்ணிமலை யாதே
உன்னுள்ளு மென்னுள்ளு மிருப்ப தொன்றே
சொன்ன வாசகஞ் சித்த சுத்தியைத்தரும்
ஒன்னலர் தம்மை யுவந்துகொள்
என்ன புதுமை யீண்டுண் டெனவறி

ஒருநாளுமறவா
யோகசுவாமி

குருநாதர் அருள் மொழி

- * சிந்தனையை, நல்லறிவு, நற்கருமம், நல்லன்பால் நிரப்பிக் கொள்.
- * பாடுபட்டு ஒன்றும் செய்யாதே. இயல்பாய் வருகிறதைச் செய்.
- * எனக்கும் உனக்கும் பேதம் உண்டோ! யார் தான் நின்னை அறிய வல்லார்.
- * இறைவனுடைய இராட்சியம் இரகசிய பொக்கிஷம் முழுக்க உன்னிடத்தில் உன் இதயத்திலிருக்கிறது.
- * விழிப்பாயிரு, நேர் பாதையை விட்டு அகலாதே அது இது வழியில் மிரட்டும். அங்கும் இங்கும் திருப்பப் பார்க்கும். வழி தப்பிவிட்டால் தாமதித்தால் பிசாசின் கைப்பற்றுக்குள் அகப்படுவாய்
- * நேரே போய்கொண்டிருக்க எல்லாம் வெற்றி. சிவதொண்டு செய்
- * எதை நீ எண்ணுகின்றாயோ அது நீ ஆகிறாய். இறைவனை நினத்தால் இறைவனாவாய். உணவை நனைத்தால் உணவாவாய்
- * முதல் கீழ்ப்படி பின்பு கட்டளையிடு.
- * சைவத்தில் எல்லா விதமான வழிபாடுகளுக்கும் இடமுண்டு. ஒவ்வொரு ஆத்மாவும் தனது இயல்புக்கேற்றபடி வழிபாடு செய்யலாம்.

ஓர் அரசமரத்தைச் சுட்டிக் காட்டி ஓர் அரிய உபதேசஞ் செய்தனர். பார் எவ்விதம் ஒரு விதை மரமாய், கொப்பாய், கிளையாய், இலையாய், பூவாய், காயாய், காட்சி தந்து மிளிர்கின்றதோ அவ்வாறு தான் பிரம்மமாகிய வித்து உலகாய், உயிராய், உடலாய், சந்திரனாய், சூரியனாய், பஞ்சபூதமாய், ஆணாய், பெண்ணாய், பரமாத்மாவாய் எல்லாமாய் விளங்குகின்றது. ஒரு பொருள் தான் உலகுயிர்பரமாய் ஒளிர்கின்றது. பேதத்துள் ஒருமையைக் காண்பது தான் அறிவு.

* இறைவனிடத்திலே எல்லாம் தோன்றி எல்லாம் நிலைபெற்று எல்லாம் ஒடுங்குகின்றன. ஆகையால் யாதொரு பொல்லாப்பும் இல்லை. The World is sacred and secret

* தீய எண்ணம் எழுந்த உடனேயே தடு. அதன் வழியே சென்று பாவம் ஈட்டியபின் பக்குவப்படட்டும் என்று விடாதே. இது கெட்ட வழி. தீப்பற்றிய வீட்டை உடனே அணைக்க வேண்டும் பற்றினது தானே என்று விட்டுவிடலாமா!

* சிவ சிவ என்று சொல்லி மனத்தை அடக்க வேண்டும்.

* சுக துக்கங்கள் வந்து போகும். நிலையானவையல்ல

குருநாதன் அருள்வாசகம் ஒரு குறைவுமில்லை

நமது உயிருக்குயிராய் இருப்பவர் கடவுளே
ஆகையால் நாம் அவருடைய உடைமை
அவருடைய அடிமை
நம்முடைய அசைவெல்லாம் அவருடைய அசைவே
நாம் அவரை ஒருபோதும் மறந்திருக்க முடியாது
நமக்கு ஒரு குறைவுமில்லை
நாம் என்று முள்ளோம்
எங்கு மிருக்கிறோம்
எல்லா மறிவோம்

இப்படியே நாம் இடையறாது சிந்தித்துச் சிந்தித்துக்
கீழ்மையான குணங்களைப் போக்கி மேலான தெய்வ
தத்துவத்தை அடைவோமாக.

சந்ததமு மெனதுசெயல் நினதுசெயல் யானெனுந் தன்மை
நினையன்றி யில்லாத்
தன்மையால் வேறலென் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சுவாமிதுவே”

என்னுந் தாயுமானவர் அருமைத்திருவாக்கே இதற்குப்
போதிய சான்று

சிவதொண்டர் மலர்-01 இதழ் - 03 - 1935

ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கம் உயிரினுஞ் சிறந்தது. ஒழுக்க முடையார் எல்லாமுடையார். ஒழுக்கங்களாவன கொல்லாமை, கள்ளாமை, பிறர் வசை உரையாமை, பிறர் பொருள் கவராமை, தாழ்மை, பொய்யுரையாமை முதலியனவாம்.

எக்கருமத்தைச் செய்யும் பொழுதும் ஊக்கத்தோடுஞ் சிரத்தையோடும் மனமகிழ்ச்சியோடுஞ் செய்து பழகுதல் வேண்டும். அப்படிச் செய்து பழகி வந்தால் மன உறுதி உண்டாகும். அ. தாவது மனம் ஏகாக்கிர சித்தத்தைப் பொருந்தும். பொருந்தவே ஆன்மசக்தி அதிகரிக்கும். நினைத்தகாரியம் நினைத்த மாத்திரத்திலே உண்டாகும். இவர் பகைவர், இவர் உறவினர் என்ற பாகுபாடு சித்தத்திற் புகுந்த கவலையை உண்டாக்காது.

எல்லாம் என்னிடத்தே உண்டாகின்றன; எல்லாம் என்னிடத்தே நிலைத்திருக்கின்றன; எல்லாம் என்னிடத்தே ஒடுங்குகின்றன; என்ற தூய்மையான எண்ணம் உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். மேலும் எனக்கொரு குறைவுமில்லை; என்னிடத்திலே எல்லோரும் அன்பாய் இருக்கிறார்கள்; நானும் எல்லாரிடத்திலும் அன்பாய் இருக்கிறேன் என்று அடிக்கடி நினைந்து நினைந்து சாதிக்க வேண்டும். இப்படியே இடைவிடாமற் பழகிவந்தால் எல்லாமறியும் ஆற்றலும், எல்லாஞ் செய்யும் வல்லமையும் எளிதிற்கைவரும்.

ஓம் தத் சத் ஓம்

இலங்கையானே

1. மதியும் நதியும் வைத்த சென்னியன்
விதியும் அரியும் அறியா விமலன்
துதிசெய் யடியார் துன்பந் தீர்ப்பவன்
மதில்சே ரிலங்கை மாநக ரானே.
2. நீருங் காலும் நிலனும் தீயும்
ஆரும் வானு மம்புலி கதிரும்
சீருந் திருவுஞ் சிறப்பு முடையான்
நேரு மிலங்கை நெல்வய லானே.
3. எண்ணி யெண்ணி யுருகு மடியார்
மண்ணில் வந்து பிறவா வண்ணம்
உண்ணின் றருளை உதவும் நாதன்
எண்ணில் வளஞ்சே ரிலங்கை யானே.
4. போக்கும் வரவு மில்லாப் புனிதன்
ஆக்கும் அழிக்கும் அவனி யெல்லாங்
காக்கும் அடியார் கவலை தீர்க்கும்
பூக்கும் இலங்கைப் பொன்னக ரானே.
5. பொன்னும் பொருளும் புகழுந் தருவான்
முன்னும் பின்னு மில்லா முதல்வன்
என்னுள் ளறிவா யென்றும் விளங்கும்
துன்னும் வரைசூ மிலங்கை யானே.
6. நினைக்கு மடியார் நெஞ்சத் துள்ளே
முனைக்குங் காமக் குரோதம் மோகம்
அனைத்தும் போக்கு மம்மான் பெம்மான்
சுனைக்கு மிலங்கைத் தொன்னக ரானே.

7. நீள நினைக்கு மடியார் பாவம்
மாள வருளை வழங்கும் பெருமான்
ஆழ நீள வாழி சூழ்ந்த
நீள விலங்கை நெல்வய லானே.
8. மூவ ரறியா முதல்வ னுலகில்
தேவ ராலு மறியாத் தெய்வம்
யாவ ரேனுந் தொழுவார் பாவம்
வேவ வருளு மிலங்கை யானே.
9. செக்கர் போலும் மேனிச் செல்வன்
அக்கு மாலை யணியு மமலன்
சொக்க னென்னுஞ் சொந்தப் பெயரான்
இக்கு மலியு மிலங்கை யானே.
10. ஆளும் பெருமா னகத்துள் ளிருக்க
நாளங் கோளும் நங்கட் கெங்கே
வீழும் அருவி விளங்கு மிலங்கை
வாழும் பெருமான் மலரடி காப்பே.

நற்சிந்தனை

அன்பே சிவமென வறிவாறவல மவளியிலடையார்
தன்போ லெவரையும் நினைவார் சாந்தம் பொறுமையுடையார்
துன்பே கவலைபிணிகள் தொடராதிவர்களை நாளும்
பொன்போ லிலங்கையில் யோகன் பொற்பதம் என்றும் துணையே

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

அச்சமைப்பு: ஜெயஸ்ரீ, 34, பிறவுண் வீதி, யாழ்ப்பாணம். 0212219129